

TITVLVS VII

Facit me tua uirtus amicitiae tuae cupidissimū.

Tanta est tua doctrina ut a te in amicū admitti uæhemētius appetam.

Cogit me tua doctrina tui amoris esse studiosissimū.

Tunc ego me foelicissimū esse ducā: cum me amabis.

Quid est q̄ assidue religiosius deprecer superos: q̄ ut tibi charus sim.

Tātifacio tuas laudes: ut si me nō indignū beniuolētia tua cēsueris: me sis habitur⁹ ppetuū praeconē tui nominis.

Ego tibi afficior plurimū: sed ad te meo respōderi studio posco.

Nihil expecto diligentius: q̄ ut tibi me iunctum constantissimo amoris intelligā genere.

Si me amabis nō solū amando non me uinces: sed inuitat⁹ uenies in amicitia: non ultro.

Facio plurimi amicitiam tuam: qua ut me dignū censeas te unice rogo.

Da mihi mutuo: ut te amem.

Fac me cognoscam tibi non iniucūdum.

Si uis amari: ama: dixit **Seneca**: qđ ut i me serues obsecro maximopere.

Respōdebis & tuæ uirtuti pariter & amoris erga te meo: si numero me cōiunges tuorum amicorū.

Facies rem te unice dignam: si me amabis a quo mirū es amatus in modum.

Ne diffugas inuitatus amicitiam meam.

Titulus septimus.

Supplicatoria familiaris.

Affecit me tuus hic seruus nō cōtumelia solū: sed iniuria.

Nam cum peterem: ne in tui finibus agri excedendus mihi fieret iniurius: ea fuit & pertinacia & insolentia: ut cum plurimis in me cōuitijs nō destiterit ab instituto. **N**equi uī non supra modū admirari: cum apud te sit enutritus: qui & humanissimus omnīū esse soleas & æquissimus. **A**t uideo quid inter liberū ac seruum intersit: quātū **Scythia**

TITVLVS VII

referat a Romano. Itaq; non tam quæro de nequicia uer-
na: q̄ potius te supplico nolis hâc illatâ esse nobis iniuriâ.
Qd ut te non iussisse fieri censeo; sic te contrario imperio
continuo reuocaturû arbitror. **R**es est certe non magni
precij; nec cuius utilitatē multifaciam: sed ne uel tu uir op-
timus uiolare me uelle uidearis: qui soles bonorû omniû
defensor esse: uel hâc bælua sese i suis difficultatibus abs
te adiutum iri credat. **A**d hâc aut: hâc si pars agelli meis
hisce prædijs diminueret: aditusq; p hanc ad reliquas fie-
ret eius campi partes: nō posset nō esse mihi detrimento
maximo. **Q**uæ libera ē possessio: pararet sibi eo pacto ser-
uitutē. **I**d q̄ te deceret: procurasse opera tui seruitute cō-
sidera. **S**ed quid ea in re sum longior q̄ solo nutu impetra-
turû me sciam? **O**ro te igitur atq; rogo: ne feras hunc bo-
mūtionem cuiq; imprimisq; mihi uiolentû esse. **B**ene uale
Ex Mediolano pridie Nonas decembris.

¶ Supplicatoria familiarissima.

Agitur in urbe tibi patria mea causa: nec abiecta quidem:
nec precij mediocris. **S**unt aut primates illi ciues tui tales
ut ex re sua donent nihil: ex aliena plurimû rapiant. **E**x q̄-
bus cū eo mihi lis est: qui solet esse omniû pessimus litiûq;
obseruantissimus. **E**go uero ut me perpulchre nosti nihil
difficilius ago q̄ lites: **M**aloq; interdum de fortuna usq;
meo non nihil cedere ut pace uiuâ: q̄ anfractu causâ du-
bioq; litis euentu rem alienam uel usurpare uel quærere.
Scio q̄ graue feras cuiq; iniuriam fieri: q̄q; sit mens tibi ab
omni uiolētia quidē aliena. **T**e igit̄ unice supplico: des ad
eos cum quibus mihi agitur litteras: quibus eos horteris:
malint quod æquū est arbitrio amicorû assequi: q̄ cauidi-
corum astutia iniquitateq; per uim quæ ad se nō attinent
cōsequi: ad eos aut qui forti tenēt leges ac arbitriû: cōmē-
daticias scribas: ut me foueant in ijs quæ iusta sunt. **B**ene
uale. **E**x Mediolano Nonis decembris.

¶ Supplicatoria grauis.

Cum dedecet uirum bonum quicq; turpe prosequi: tum

TITVLVS VII

- imprimis illud: quod in postulāda supplicandaq; re turpi
 itum atq; locatū est. **H**oc em̄ pacto se turpissimū quisq; pa
 tefacit: & quasi pestiferū morbū euitandū ab omnib⁹: cū
 non solū est ipse malus: ut improbat **Plato**: sed inuitat ad
Plato
Seneca maliciā alios. **N**ā ut ait **Seneca**: Perinde quidē est allicere
 quemq; in perniciem ac orare ut iniuria fiat. **Q**uid si plus
 peccat: qui corriūpīt ad iniquitatē aliquē: q̄ qui corruptus
 est: **I**s em̄ allexit hūc ad transigendū crimen ipsum: hunc
 animi pturbatio p pecuniā aut aliud corruptele gen⁹ cor
 egit imemorē ac improuidū esse sui. **G**obrem & cbristi
 ana sapiētissima fuere uerba: **M**aius peccatū habet q me
Cicero tradidit tibi. **Q** si ab amico postulat aliquid: ea **C**iceronis
 est amicitiae lex habenda semp ante oculos: ut ab amicis
 nō nisi iusta petant: amicoꝝ causa dūtaxat honesta fiant.
Si a principe uero supplicat aliquid: debet illud obserua
Agessilaus ri **A**gessilai q dicere solebat: **E**adē a dijs & principib⁹ oran
 da: si qui constituisent exorare: ut nulla censendū est nos
 duplicitate: nulla fraude posse nos circūuenire deū: Ita ni
Herodot⁹ hil debem⁹ a regibus quærere qd̄ nō omni ex parte præ
 clarum sit atq; iustū. **S**unt (ut inquit **Herodotus**) ipsi prin
 cipes naturæ in terris simulacra: tantūq; cæteris existimā
 dum est eos præstare uirtutis omni genere: sed imprimis
 iusticia: ut nihil durius auditu sit ipsis: q̄ si quid accipiūt in
 iusti quemq; appetere. **V**t mulier pudicissima fert p̄niqua
 mente quicq; audire quod turpe sit: ruboreq; p pudorem
 conficitur: Ita princeps bonus nequit non excandescere
 si quid iniquū ab se posci audit. **V**t luxurioso inquit **Au**
Augustin⁹ gustinus castitatis uerbum est offensio: iniquo uiro recta
 uia: sic optimus rex turpitudinis mentionem execrat: &
 qui supplicat iniusti quippiam: summopere hunc exosus
 est. **P**oscenda igitur sunt honestissima: cū ab omni homi
 num genere: tum ab ijs in quos tanq̄ in numina sunt om
 nium expectationes: omnium conuersa lumina: ut ipsi ad
Psalmistā monent a deo: referente **P**salmistā: **D**iligite iusticiam qui
 iudicatis terram. Ita qui ab huiusmodi iudicibus quicq;

appetit
 dicitur
 aliquid
 pliciter
 redit
 me
 notat
 legem
 dicit
 reus
 uerben
 tar
 N
 audet
 fauit
 Cū
 ma
 rit
 ini
 fier
 riu
 tes
 ma
 uis
 me
 no
 pe
 nisi
 dan
 istuc
 uel
 q̄ quo
 core
 abuna
 ture
 No
 patione

TITVLVS VII

appetit: non nisi & quæ deceât uirū bonū appetat & quæ ducata a bono principe præstanda sibi: ne si quid supplicet aliud: una supplicatiōe labor frustra tempus triuerit. **S**upplicāsq; tum nihil impetret: tum & iratum sibi principem reddat. **H**æc ego quotiens mecū animo uolutauī clarissimē princeps: totiēs abs te quicq; poscere sum deterritus: ne forte mea causa mihi nimis indulgerem: nec satis intellexerem: essent ne quæ supplicaturus accedebā impetrandā. **N**ā ut **A**ristoteles docet: **O**mnis malus ignorās. **A**pparentis enim opinione boni decipiunt̄ q̄ plurimī: qui cum uahementius errant: sibi honestissimā esse causam opinantur. **N**ūc aut̄ ubi manifesto cognouī rem meā talē esse: ut audēter sit mihi tuū sperandū auxiliū: nec ambigo te mihi fautur; in re clarissima: nec mihi subuerēdū esse arbitror. **C**ū fratri meo his esset amplissima **R**omæ: uidereturq; sūma quadā a nescio quo sacerdote lacessitus iniuria: decurr̄ rit ad pōtificē maximū: eiusq; obsecrauit sanctitatē: ne qd̄ iniquitatis pateret̄ a suis patrari præsidib⁹. **A**cta trāsactaq; sunt plurima: in idq; tandē est deuentū ut fratris aduersarius ad te causam eam omnē deferrī tulerit nō iniqua mēte: sed ea (ut dixit clanculū cum amico) sentētia: ut existimaret te facile plurimorū litteris induciturum se fore: in id iudicandū qd̄ cupit. **V**ide q̄ iniquus sit ut non modo rem malā ab eo speret qui princeps est & optim⁹ & omniū innocentissim⁹: sed etiā famā de te iam turpem audeat dissepergere ac disseminare. **A**t mihi cui notissimum atq; aperitissimū est: q̄ uel in ipsis pmissis: **A**gin te illū præstes q̄ cui dam instantius dicent: at promissisti: **P**romissi quidē ait: si istud iustum est: sin iniustū: locutus sum: nō promissi: nihil uel nunc uel alias uidetur abs te quærendum accuratius: q̄ quod æquum non uideatur solum: sed etiam sit. **S**upplico te igitur unice: ne quid ille suæ temeritati confusus iactabundus de me audeat per iniquitatem superato: se iactare. **N**on qui petam in eum quicq; iniuria parari: sed ut prætori cæterisque tuis magistratibus iubeas: nihil hac in

Aristoteles

Agis

TITVLVS VII

causa: p cuiusq̄ preces atq; cōmendationes fieri: ut sola sit honestate satis: nec tabular; steē figmentis: nec cauidicorū maleficijs: nec impiorū uel minis uel pollicitationibus.

Hoc aut̄ ipsū nō orarē: si tu tibi iudicādi locū seruasses.

Pericles

At cū in alterius ex p̄dominis tuis causā hanc traduxeris manus: uereor ne quid nō dixerim minus innocēter: minus fiat modeste: sed sit aliquis **Pericles**: q̄ & man^o habuerit & oculos abstinētes: **Supplicandū** esse duxi: præcipias sic rem meā prouideri: ut queri nō possim. **Bene uale. Ex Mediolano octauo Idus decembris.**

¶ **Synonyma supplicatoria.**

Supplico sis mihi adiumento.

Expecto auxilium tuum.

Cupio te fauere meæ causæ.

Nihil est q̄ plus appetam: q̄ auxilium tuum.

Mea causa tuo solo cupit adiuuari consilio.

Cum tuus in me cōueniret fauor: nihil est mihi defuturū.

Habeā te modo propitiū: postulabo hac in re nihil aliud.

Ex omnibus quæ sunt usui futura in hac re mihi te præcipuum aduocatum oro.

Supplicatio mea omnis in te conuersa est.

Mea ois salus a tua salute p̄det: quā assidue i me aduoco.

Pluris te solum facio q̄ cæteros omnes: & i meū fauorem obsecro.

Posco diligentius: ut mihi succurras.

Vnū est qd̄ cōtinue superos p̄cor: ut mihi sis adminiculo

Nulla est oratio mea uæbemētior: q̄ ut in meā te rem conferas adiutorem.

Si fuisti cuiq̄ aliqñ moriger ac obsequiosus: esto in meam hanc causam officiosissimus.

Officium hac in causa tuū experiri cōstitui.

Cum habeas me tibi deditissimū: tu quoq; meis ausculta precibus.

Supplicationē hanc omnē in meā admitte controuersia.